

זמני השבת
אוסף: אלעד זב"ב

הדלקת הנרות: 18:35
מוצאי שבת: 19:42
דבינו תם: 20:23

מוסף ב-7000 עותקים בכל הארץ
פרשת "כי תצא" - גליון מס' 182

זמני השבת
אוסף: ירושלים

הדלקת הנרות: 18:39
מוצאי שבת: 19:40
דבינו תם: 20:26

שנה ו' - עלון דו שבועי | העלון טעון גניזה | אין לקרוא בשעת התפילה! | טל' המערכת: 03-9094245

עבור קללתו, לא היה לו לומר אלא "ואשר הביא עליך את בלעם", ומה לנו אם היה זה תמורת שכר או בחינם?

יישוב חריף על כך, כתב הגאון רבי אריה יהודה לייב תאומים זצ"ל, אב"ד בראד: לכאורה עלינו להקדים קושיא נוספת: למה בכלל נענשו על ששכרו את בלעם לקלל, והלא קיימא-לן (קידושין מב): "אין שליח לדבר עבירה", משום "דברי הרב ודברי התלמיד - דברי מי שומעים", ועל כן המשלח פטור והשליח חייב, ואם כן רק בלעם צריך היה להיות חייב ולא אלו ששלחוהו לקלל את ישראל?

אולם זאת יש ליישב, על פי הגמרא בבבא קמא (דף נה.): "אמר ר' יהושע: ארבעה דברים העושה אותן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים", ואחד מהם הוא: השוכר עדי שקר להעיד, ואם כן אנו רואים שהשולח שליח לדבר עבירה פטור אמנם בדיני אדם אך חייב בדיני שמים, וכאן הרי המדובר בדין שמים, ולכן התחייבו אלו אשר שלחו את בלעם.

אלא שהתוספות (בב"ק דף נז, ד"ה אלא) כתבו: "ודוקא שוכר, אבל אם אמר - פטור מדיני שמים, דסבור שלא ישמעו לו וכו'". ולפי זה יובן היטב מדוע הכתוב מדגיש "ואשר שכר עליך את בלעם", כי אם לא היו שוכרים אותו אלא רק מבקשים ממנו, הרי היו פטורים מדין "אין שליח לדבר עבירה", ורק משום ששכרו אותו - התחייבו בדיני שמים! (כמוצא שלל רב)

"לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' וגו' על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים וגו' ואשר שכר עליך את בלעם בן פעור מפתור ארם נהרים לקללה" (כב, ד-ה).

יש להבין, א. מה התביעה על עמון ומואב שלא נתנו לחם ומים, הרי כל אדם שיוצא לדרך לוקח עימו מזון ושתיה, ולא שמענו שבני התלוננו על מחסור במזון... ובכלל, הרי בני ישראל כלל לא היו צריכים להם, מאחר והיה להם את המן ובארה של מרים. א"כ על מה הקצף הגדול?

ב. ועוד צריך ביאור, מה הדימוי בין שתי הסיבות למניעת קבלת הגרים שבאים מעמון ומואב? כלומר בין זה שלא קידמו אותם בלחם ובמים, ולבין זה ששכרו את בלעם בן ועיז? חטאו ישראל ופרצה המגיפה. ובאמת, מובן שבגלל הסיבה האחרונה לא מקבלים מהם גרים, אך הסיבה הראשונה של אי נתינת לחם ומים לא שווה בחומרתה למעשהו של בלעם?

ג. ועוד יש לדקדק את לשון הפסוק "על דבר אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים", שלכאורה מילים "על דבר" מיותרות.

והנראה לבאר: דהנה, מדברי הרמב"ן מתבאר, שיש כאן טענת של 'כפוי טובה' כלפי עמי, מאחר ואברהם אבינו חירף נפשו והציל את לוט ומשפחתו, ואתם הרי זרעו של לוט, ובמקום להשיב לו טובה אתם גומלים לו רעה. וא"כ, נראה לומר, שבאמת בני ישראל כלל לא היו זקוקים ללחם ומים של עמון ומואב, אולם הטענה היא על עמון ומואב - שדרך ארץ לתת לאדם שמגיע מהדרך לחם ומים למרות שיתכן והוא לא יצטרך לזה (וכן כתב הרבנו בחיי), וכ"ש אתם החייבים הכרת הטוב לאב האומה.

דבר זה, הנובע מחוסר דרך ארץ ומידות מושחתות שהיו לעמון ומואב, מעיד על כך שאינם יכולים להידבק בעם היהודי עד עולם, והרי "כל הכופר בטובתו של חברו ככופר בטובתו של מקום", ולכן יש דימוי בחומרת הדברים לשכירתו של בלעם.

כך גם יובן מדוע כתוב "על דבר", שאין הטענה היא רק מדוע לא קידמו בלחם ובמים, אלא אתם שהייתם צריכים לקדם בגלל דבר נוסף שטמון כאן - הכרת הטוב לאברהם שהציל את לוט, מעבר להכנסת האורחים שכלולה במידת הגומלין חסדים' המאפיינת את בני, שכעת הראתם בעליל שאין לכם כל קשר אליו.

(באר אליהו - יש"כ למחבר שליט"א)

"כי תצא למלחמה על אֹיְבֶיךָ" (כא י).

בעלי המוסר אומרים, כי פסוק זה מדבר על המלחמה הגדולה ביותר שיש לו לאדם - המלחמה ביצר הרע!

מסופר על האדמו"ר בעל ה"ברכת שמואל" מסלונים זצ"ל שנסע פעם ברכבת. באותו קרון נסע גם אדם אחד שהיה חסיד אולם סטה מן הדרך ופרק עול תורה ומצוות. פתח הרבי בשיחה עם אותו אדם ושאל: מה מעשיך? עוסק אני במסחר. השיב האישי.

האם התעשרת? - הוסיף הרבי ושאל. אך כן - השיב האישי - האם הרבי מעונין שאתן לו תרומה למוסדותיו? חס ושלום - השיב הרבי - גם אם היית נותן לי - לא הייתי לוקח ממך! אם כן - החציף האישי ושאל - לשם מה שאלתם אותי אם התעשרתי? פשוט מאוד-השיב הרבי-רציתי לדעת כמה היצר הרע מוכן לשלם עבור חסיד אחד.. (וקראת לשבת עונג)

"כי יהיה לאיש בן סורר ובזורה... ותפשו בו אביו ואמו" (כא יז-יח).

מובא בגמרא בסנהדרין (דף פח:) שראינו ואמו של הבן סורר ומורה יכולים למחול לו על עונשו. ומבאר שם רש"י, שעי"י שלא ביאווהו לבי"ד, ממילא לא יקיימו בו העונש. ע"כ. **וצריך לברר,** עד מתי יכולים הוריו למחול לו. ברש"י (שם) מבואר, שכל המחילה מועילה רק לפני שהביאווהו הוריו לבי"ד, אך לאחר שהביאווהו - אינם יכולים למחול לו. ומאידך, נחלק הרמב"ם על רש"י וסבר, שגם אם הביאווהו, יכולים למחול לו כל זמן שלא נגמר דין. וכך סבר גם המאירי.

וכתב הר"מ שנה למלך, שכדברי הרמב"ם מובא גם בירושלמי (פרק "בן סורר", הלכה ו'), שניתן למחול כל עוד ולא נגמר דינו. וסיים ב"צריך עיון" על דברי רש"י, כיצד חלק על הירושלמי.

יש מהאחרונים שביארו, שמחלוקת רש"י והרמב"ם תלויה במחלוקת הבבלי והירושלמי (ועיין בשו"ת חת"ס "חומ"ס סי' כה, אות ג'), וב"עינינו למשפט" (עמ"ס סנהדרין).

וצריך לבאר מה שורש מחלוקתם. והנראה, שנחלקו האם החיוב של בן סורר הוא כלפי אביו ואמו, שהבן חטא כלפיהם, או שהחיוב הוא כלפי שמיא, רק שיש תנאי צדדי אותו חידשה התורה שהוריו יתפשו בו וביאווהו לבי"ד, ואין לך בו אלא חידושו. ולכן, מאחר וההורים ס"ס קיימו תנאי זה, שוב אינם יכולים למחול, כי כעת כח הענישה נמצא אך ורק בידי בי"ד. וכצד זה סבר רש"י.

אך הרמב"ם אחז זהו חיוב כלפי ההורים, ולכן כל עוד ולא פסקו את דינו יכולים למחול. והראיה שכך סובר הרמב"ם היא, מזה שבפתיחתו להלכות ממרים, כתב שהתורה מצוה את הבן לכבד את הוריו, לירא מהם, ו"שלא יהיה הבן סורר ומורה על קול אביו ועל קול אמו". הרי לנו מפורש שדימה זאת לשאר המצוות שיש לבן בהתנהגותו להוריו. **בספר "דף על הדף" (עמ"ס סנהדרין), הובאה השלכה מעשית מעניינת היוצאת ממחלוקתם של רש"י והרמב"ם:** במשנה לעיל (דף עא.) מובא, שאם אחד מההורים היה אילם או סומא או חרש וכו', אינו נעשה בן סורר ומורה, והסמיכה לכך הגמרא פסוקים המלמדים על כך. והנה, מה הדין אם למשל נעשה אחד מהם חירש דוקא בזמן שבין ההבאה לבי"ד, לגמר דינו, האם נקיים בו דין בן סורר, או לא? יוצא שלרש"י - שתלה זאת בהבאה לבי"ד - נחשיבו כבן סורר, שהרי בשעת ההבאה הוריו היו בריאים. אך לתרמב"ם שתלה זאת בגמר דין, ייפטר, שהרי עוד לפני הגמר דין אחד מהוריו נתחרש. (עלון קבלת שבת)

"לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' וגו' על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים וגו' ואשר שכר עליך את בלעם בן פעור מפתור ארם נהרים לקללה" (כב, ד-ה).

כבר הקשה הגאון רבי אליהו אבן חיים זצ"ל, ראש רבני קושטא שבטורקיה, בספרו "הנותן אמרי שפר" (בפרשת בלק): לשם מה טרח הכתוב להזכיר כי בלעם בא בשכרו

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

הזמון לסת"ם
עבודת הקודש
מכירת ס"ת, תפילין,
מחזורות וכל צרכי הסת"ם.
פנ: 054-8484945 רפאל ש.

הקדימו
לחג! התזמנות
HAIR DESIGNER
מעצב השיער - אסי פרץ
בתיאום מראש: 052-626 53 92

ר"ר שנת
התקליטן רפאל חכמון
פנ: 052-2567240

גודי חשמלאי ותקשורת
מס' 1 בעיר
יוצא במבצעים והנחות
על כל סוגי עבודות החשמל
והתקשורת בבתיים
וכן תיקוני מכשירי חשמל ביתיים.
להזמנות: 050-5466717
גזור ושמור לעת הצורך ותזכה להנחה!

הדקל
עבודות גמר ושיפוץ
משרד: 03-9734447
אתר: www.hadekel.com

שרוליק קרויזר
המרת מט"ח וצ'קים
סניף ר' יהודה הנשיא 33
סניף נחלת יצחק
נייד 050-6379544

השווה את הבחורה לקטרין, הנוצריה האסורה עליו. חלפה שנה של ייסורים על צביקה שכבר חשש כי יישאר רווק לכל חייו.

באחד הימים, פנה אליו ראש הכולל ואמר לו: "דידי, יש לי הצעה שתוכל להתאים עבורך. היא אומנם גיורת, אך מנהל הסמינר בירושלים בו היא לומדת מעיד שיש לה יראת שמים וצניעות מיוחדת". צביקה החליט לנסות, אין לו מה להפסיד.

היה זה חורף ירושלמי, צביקה חיכה בלובי של מלון "שערי ירושלים" למשודכת.

והנה, לפני התיאור שמסר לו ראש הכולל, היתה זו המשודכת שנכנסה, לבושה בצניעות רבה ואף את מבטה איננה מישרה.

"שלום, אני צבי. את שרה מלכה, נכון?"

"כן, זו אני", השיבה בעדינות.

הקול היה מוכר לו, גם מעט מתווי הפנים שהצליח לראות, למרות שלא הישרה אליו מבט שלם מתוך ביישנותה וצניעותה כאחד.

הוא הסתכל עליה שוב מבט חודר ולא האמין למראה עיניו הקב"ה "מסובב כל עלמין" הביא לפניו את "אשתו" לשעבר, קטרין הנוצרייה, שעכשיו נקראת "שרה מלכה"!!!

"קטרין, זו את'???? צעק בתדהמה, כשצמרמורת עוברת בכל גופו.

מיד הישרה אליו את מבטה, פערה את פיה וצעקה גם היא בהתרגשות כאילו שכחה את צניעותה, "צביקה?!"

הפקיד שישב בעמדת הקבלה ועוד כמה אנשים שהיו באותה עת בלובי, הביטו עליהם בתימהון, אך לצביקה ושרה מלכה זה לא הפריע. זו לא היתה פגישה, אלא מפלי דמעות של בכי והודיה לה' יתברך, היה זה שיעור של התעלות באמונה והשגחה פרטית. כמוכן שאין הם היו צריכים להכיר אחד את השני. מיד תוכננו ההכנות ליום שמחת ליבם.

היא רק סיפרה לו שלאחר שעזב אותה היא נמשכה אל היהדות, ובעקבות כך החלה בתהליך גיור עד שזכתה להסתופף תחת כנפי היחידות הקדושה, והיום היא יצאה לפגישת השידוכים הראשונה שלה. ומסובב הסיבות הפגיש אותה בדיוק איתו!

חתונה מרגשת כזו לא נראתה ברחבי עיר הקודש ירושלים הרבה זמן. המוזמנים כולם היו צריכים למחמטות באותה חתונה ששמעו את קולו המרוגש עד דמעות של החתן האומר לכולה:

"הרי את מקודשת לי כדת משה וישראל."

(שולחן מועד ערוך)

ונפנה בחשש כבד לבית בנו השני, צביקה.

גם כאן חזרה על עצמה אותה חוויה מטלטלת בדיוק.

האב המושפל תפס את המטוס הראשון לישראל וחזר ארצה בדמעות ובלב שותת.

בערב נפגשו האחים גרינפלד יחד לטכס צעה, הם היו נסערים מאד, שהרי לא סיפרו להוריהם על נישואיהם עם הגויות כדי שלא לפגוע ברגשותיהם, אך "סוף דבר הכל נשמע"... כאלה המשך הפסוק אי אפשר לומר על אלו האחים שבגדו במסורת הוריהם.

למחרת, חברים של האחים, שהוביל את אביהם ל"ביקור היסטורי" ביקש את סליחתם.

"אתה לא אשם", הרגיעו אותו האחים.

"אתם חייבים לבוא להיפגש עם הרב של בית הכנסת, ר' שמריה גרוס, הוא יתן לכם עצה נכונה", הציע.

הם הקשיבו לעצתו, ופנו לרב, שהורה להם חד משמעית: "אתם חייבים להיפטר מהגויות! כל דקה זו בעירה!! הוא הוסיף לדבר עימם ולחזקם מעט ביהדות, אותה זנחו זה שנים מספר.

האחים שהתרגלו לעבירה שנעשתה להם כ"היתר", התקשו לקבל את דברי הרב, אך עם זאת ידעו שאם ימשיכו בדרך זו יאבדו את הקשר עם הוריהם והעם היהודי החלוטין ולצמיחתו.

לאחר כמה שבועות של ספיקות ונקיפות מצפון, שוקי החליט לבחור בהוריו. מכר את חפציו, התפטר מאשתו (בדרך כלשהי) ארז מזוודות וחזר לחולון, לחיק הוריו. אין לתאר את שמחת הוריו כשהגיע חזרה, לפחות בן אחד ניצל. אט אט, חזר בתשובה שלמה ונכנס לשיבה לבעלי תשובה, ואחר תקופה מהגויות הקים את ביתו - בית גאון וכשר בישראל ביחד עם אשתו מירב.

הבן הקטן יותר, צביקה, היה שקוע עמוק בתוך הזוהמה והתקשה לוותר ולעזוב הכל, אך מאז שעזב אחיו החלו נקיפות המצפון שלו להלקות את ליבו. הנקיפות גברו במיוחד לאחר שמע שחיו התקרב לתורה ואף הקים בית כשר בישראל, ובעקבות כך הקשר עם אחיו הלך גם הוא והתרופף. צביקה הרגיש שהוא אומנם נשאר ביחד עם הגויה אך משלם על כך מחיר כבד של ניתוק ממשפחתו.

לאחר כשנה של התלבטויות, אזר אף צביקה אומץ וחזר גם הוא לישראל, ההורים המאושרים בכו משמחה והתרגשות כל הילדה, "ושבו בגים לגבולם" ולדתם.

כנולד בחולון, למלאו האחים גרינפלד צימאון ובהתמדה, צביקה התקשה למצוא עור כנגוד, כי ליבו היה נתון במערב, ל"אשתו" האסורה שמעבר לים.

כל הצעת שידוך שהוצעה לו נדחתה על הסף לאחר

לפניו סיפור אמיתי ומרתק על השגחה פרטית מופלאה, המגיעה ממסובב כל הסיבות, המשגיח ושומר עלינו תמיד. צריך רק לפקוח את העיניים ולראות את השגחתו. מר גרינפלד הוא יהודי דתי, איש פשוט מן השורה, שגר באחת משכונותיה של העיר חולון. למר גרינפלד היו שני בנים: יהושע וצבי, או בכינויו החביבה: שוקי וצביקי. הוא ניסה להנכס לדרך התורה והמצוות אך לא נחל הצלחה מרובה.

לאחר שבגרו, רצו להשתקע באמריקה הגדולה, כחלומם של כל הישראלים הנמצאים שם בחיפוש אחר הדולרים. וכך היה. ביום בהיר אחד הודיעו למגינת לב הוריהם, כי כבר רכשו כרטיסי טיסה לנו-יורק. כל מסע השכנועים של הוריהם ההמומים שלא לעשות צעד זה, עלה בתוהו.

אמריקה לא פרסה לאחים גרינפלד שטיחים אדומים. הם נאלצו לשתוף כלים במסעדות כדי להרוויח את פת לחמם. הקשר הטלפוני עם הוריהם הלך ונתמעט, ופרט ל"שנה טובה" שהם הואילו בטובם להתקשר ולאחל בערב ראש השנה, לא זכו הוריהם לכלום.

השנים עברו חלפו, אך ההורים בישראל לא פסקו מלהתפעל מעומקם על בניהם. הם עוד קיוו שישונו לביתם. אמם, שהיתה חולת לב, נמוגה מגעגועים אל בניה, אך נסיעה במטוס נאסרה עליה מחמת בריאותה הלקויה. בעקבות כך, ביקשה מבעלה שפחות יסע הוא לשם לבקר אותם ולדרוש בשלומם.

אבא גרינפלד הגיע אל השכונה בניו-יורק בה התגוררו בניו, שעת תפילת מנחה הגיעה והוא סר לבית הכנסת "שערי רחמים". הוא התפלל וביקש מהקב"ה שיצליח להשיב את בניו לארץ הקודש.

בסיום התפילה, לאחר אמירת "עלינו לשבח", פנה אל אחד המתפללים ושאלו האם הוא מכיר את האחים גרינפלד.

הלה חייך במאור פנים ואמר, "בודאי, הם שכנים טובים שלי". השניים צעדו לכיוון בית בנו הבכור, שוקי, וכשהגיעו לשם נפדה האב מהאשכך ופנה לדירה בה התגורר בנו. נקש בלדת בהסננות מאלת תקווה.

את הדלת פתחה בתורה צעירה לימים, עטיה שרשרת כסף שעליה צורת שתי וערב. גם פניה העידו עליה כאלי עדים, שאינה בת ברית. האב הופתע ופניו החוויר, הוא חש כי הוא עומד ליפול.

הוא נכנס בתדהמה לבית בנו ושאל: "הזאת אשתך?!"

"כן...כן, אבא". ענה שוקי בגמגום, כשגם פניו חווירות כסיד.

בלי להוסיף מילה מיותרת, סב האב הכואב על עקבותיו,

הלכה לשבת

בנוסח ברכת הדלקת נר של שבת

נוסח ברכת הדלקת הנרות בערב שבת, "אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת". וכדאיאת בסדר רב עמדם גאון (בריש ח"ג). וכן כתב הרמב"ם (פרק ה' ממלכות שבת ה"א). וכן כתבו עוד כמה ראשונים. וכן היה המנהג הקדמון. ומכל מקום אם עברו וברכו בנוסח "להדליק נר שבת" אינו צריך לחזור ולברך, שאין הדבר לעיכובא.

כמו"כ, מנהג הספרדים לברך להדליק נר של שבת, מבלי להוסיף בחיתום הברכה את המילה "קודש". ומכל מקום גם בזה אם עברו וחתמו "של שבת קודש", בדיעבד לא חשיב הפסול ואין לחזור ולברך.

הנה נוסח ברכת הדלקתה מבואר בדברי רב עמרם גאון, שהוא להדליק נר של שבת, ותו לא מיד. וכ"כ גם במחזור ויטרי (פי קב עמוד פ). וז"ל הראב"ה (שבת עמוד רסג): ברכת הדלקת הנר של שבת מפורשת בירושלמי פרק ה' ה"א אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת. ועל של יום טוב מברך אקב"ו להדליק נר של יום טוב. ע"כ. ומכל השלשון הנה" כתב האו"ז ח"ב (פי י"א). וכ"כ בספר הרוקח (רי"ס מ). וכן כתבו האררות חיים (הלכות הדלקת נר שבת אות א, דף מד ע"ג), והכל בו (פי אדף לה ע"ג), ושבולי הלקט (פי נט). וכ"כ רבינו אשר בר חיים בספר הפרדס (שער ט' סוף עמוד קנז).

והנה מה שאנו מברכים בנוסח "להדליק נר של שבת" ולא כמו בנר חנוכה שמברכים להדליק נר חנוכה, (ראה סי' תרעו ס"א), הטעם הוא כתב בערוך השולחן (שם סוף א') בשם הש"ח, דנר שבת שעשוי להשתמש לאורו שייך לשון של שבת, אבל נר חנוכה שאסור בתשמיש, ואינו אלא לחנוכה בלבד, לא שייך לומר של חנוכה, שאינו של חנוכה אלא היא חנוכה עצמה. וכי"ב כתב בברכ"י (פי תרעו ס"ק"א), כי נר חנוכה אסור להשתמש לאורה, ולזה אומר נר חנוכה, להורות שהנר אינו כי אם למצות חנוכה, משא"כ נר שבת שאנו משתמשים ונהנים מאורו, זהו הנר המאיר של שבת.

ובמזמיק ברכה (פי תרעו ס"ק"א), ביאר יותר, שבחנוכה אין שום "מעשה" לזכר הנס אלא הנרות. וזהו ז"ל, שהחנוכה היא הנר. משא"כ שבת שיש בו הרבה מצות מעשיות, קידוש היום

היכן כתב רש"י "אין שלום יוצא מתוך ידי מצוותא?"

העלון מוקדש להצלחת שלום אפל ורפי בן טינו מגנזי הי"ו וכל משפ' אילה בת פורן שושנה וכל משפ' שמעון בן דבורה שירה ושירן תהילה בת שרה אורלי הי"ו, עמוס בן מזל הי"ו, פנחס ואיתמר (תומר) הי"ו בני אביגיל תחי', יצחק בן לבנה הי"ו ולמור בת מרים תחי', יונתן הי"ו בן עפרה ברכה תחי', ישי בן אורנה וישי בן אילה הי"ו. לרפואת סעידה בת סאלם תחי', מיכל בת אסתר תחי'. לע"נ מוסא בן יחיא ואהרון בן יחיא אהפל ז"ל, מאיר אהרון ז"ל בן עישה הי"ו, יעל בת רבקה ע"ה, עדיה בת סיון תחי'.

חידה לשבת

פתרונות בסל' המערכת, פרס כספי בסכום נאה לזוכה בהגרלה. למתקשרים לפנוני את החידה, לא להתקשר ביום שישי אלא במוצ"ש, לאחר זמן ונ"ת בלבד.

ניתן לקבל את העלון במייל ramilr@ccc.net.il

הערות והארות, תרומות ובקשות להפצת העלון יתקבלו בברכה בטל': 03-9094245

שם הזוכה בהגרלה לפרשת "ראה": שמואל קנתן - ב"ב

לנדאו
מספר 123 רבי עקיבא ב"ב
טל': 1599-550-880

מרכז השעונים
מכירה ותיקון
כל סוגי השעונים במקום.
מ. נחלת יצחק (בחניניה)
טל': 03-9363892

VESTRY
אופנה לגברים ונוער
חוני המעגל 26, אלעד.
טל' 03-7160640

גרפיקה: איתן 052-7657995 דהפסטה: שכתובות 052-909495